Υπόθεση 95/87

Fiorenzo Contini
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Παραδεκτό »

Διάταξη του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1988 2537

Περίληψη της Διάταξης

Υπάλληλοι — Προσφυγή — Βλαπτική πράξη — Επικουρικός υπάλληλος που διεκδικεί την ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου — Σύμβαση προσλήψεως

(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 90, παράγραφος 2, και άρθρο 91)

Στην περίπτωση επικουρικού υπαλλήλου που διεκδικεί την ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου, λόγω του ότι η πρόσληψή του ως επικουρικού υπαλλήλου συνιστούσε παράβαση του καθεστώτος που ισχύει για τους μη μονίμους υπαλλήλους, βλαπτική πράξη αποτελεί η σύμβαση προσλήψεως, εφόσον δεν τροποποιήθηκε η σύμβαση αυτή, ιδίως κατά την παράτασή της.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 4ης Μαΐου 1988 *

Στην υπόθεση 95/87,

Fiorenzo Contini, κάτοικος Leggiuno (Ιταλία), πρώην επικουρικός υπάλληλος της Επιτροπής, τοποθετημένος στο Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ispra, εκπροσωπούμενος από τον Angelo Ulghieri, δικηγόρο Μιλάνου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roland Michel, 7, Côte d'Eich,

προσφεύγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την Marie Wolfcarius, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, επικουρούμενης από τον Aloyse May, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να διαπιστωθεί η παρανομία της πράξεως με την οποία τερματίστηκε η σύμβαση επικουρικού υπαλλήλου του προσφεύγοντος, να του αναγνωριστεί η ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου και να καταδικαστεί η Επιτροπή στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet και F. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini
γραμματέας: H. A. Rühl, υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Απριλίου 1987 ο Fiorenzo Contini, πρώην επικουρικός υπάλληλος της Επιτροπής, τοποθετημένος στο Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ispra, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί η παρανομία της πράξεως με την οποία τερματίστηκε από την Επιτροπή η σύμβαση που είχε συνάψει ως επικουρικού υπαλλήλου, να του αναγνωριστεί η ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου και να καταδικαστεί η Επιτροπή στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη.

2 Ο Contini προσελήφθη από την Επιτροπή με σύμβαση της 3ης Σεπτεμβρίου 1985 ως επικουρικός υπάλληλος του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Ispra για διάστημα έξι μηνών, από τις 9 Σεπτεμβρίου 1985 ώς τις 8 Μαρτίου 1986. Αφού παρατάθηκε για νέα περίοδο έξι μηνών, η σύμβαση αυτή προσλήψεως έληξε στις 8 Σεπτεμβρίου 1986.

3 Ο Contini, κρίνοντας ότι αντικαθιστούσε για αόριστο χρόνο έναν έκτακτο υπάλληλο που είχε θεωρηθεί από την υγειονομική υπηρεσία ως ακατάλληλος για την κατάληψη αυτής της θέσεως εργασίας, άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 1986 διοικητική ένσταση βάσει του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, με την οποία ζήτησε από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να επανεξετάσει τη σύμβασή του ως επικουρικού υπαλλήλου και να τη μεταβάλει σε σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου.

4 Η Επιτροπή δεν αντέδρασε σ' αυτή τη διοικητική ένσταση και κατόπιν αυτού ο Contini άσκησε την παρούσα προσφυγή.

5 Η Επιτροπή προέβαλε με το υπόμνημα ανταπαντήσεως ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής, ισχυριζόμενη ότι η βλαπτική πράξη είναι η σύμβαση εργασίας ως επικουρικού υπαλλήλου, της 3ης Σεπτεμβρίου 1985, και ότι η διοικητική ένσταση έπρεπε να είχε υποβληθεί εντός προθεσμίας τριών μηνών, κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, από της συνάψεως της συμβάσεως.

6 Το Δικαστήριο κάλεσε τον προσφεύγοντα να λάβει θέση επί του ζητήματος του παραδεκτού της προσφυγής του από την άποψη της τηρήσεως της προθεσμίας, αλλά ο προσφεύγων δεν αντέδρασε.

7 Πρέπει να γίνει σχετικώς δεκτό ότι ο ενδιαφερόμενος αμφισβήτησε ουσιαστικά με τη διοικητική του ένσταση της 2ας Σεπτεμβρίου 1986 την ιδιότητα του επικουρικού υπαλλήλου που απέκτησε με αυτή τη σύμβαση.

8 Η ιδιότητα αυτή του επικουρικού υπαλλήλου συμφωνήθηκε ρητά στην αρχική σύμβαση εργασίας και ελλείψει τροποποιήσεώς της ως προς το νομικό αυτό χαρακτηρισμό, ιδίως κατά την παράταση αυτής της συμβάσεως, πρέπει να λογισθεί η αρχική σύμβαση εργασίας ως βλαπτική πράξη (βλέπε απόφαση της 9ης Ιουλίου 1987, Castagnoli, 329/85, Συλλογή 1987, σ. 3281).

9 Για το παραδεκτό της προσφυγής πρέπει, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την πιο πάνω απόφαση, να έχει ασκηθεί διοικητική ένσταση εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που ορίζει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, από της εκδόσεως της βλαπτικής πράξεως, δηλαδή της συμβάσεως εργασίας ως επικουρικού υπαλλήλου, η οποία συνήφθη στις 3 Σεπτεμβρίου 1985 και ίσχυσε από της 9ης Σεπτεμβρίου 1985.

10 Πρέπει να διαπιστωθεί ότι ο προσφεύγων άσκησε τη διοικητική του ένσταση στις 2 Σεπτεμβρίου 1986 και ότι συνεπώς δεν τήρησε την προθεσμία που ορίζει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

11 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Λουξεμβούργο, 4 Μαΐου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

G. Bosco